

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19241/2022
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Прибичевић, адвокат из ..., против тужене противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Љубица Филиповић, адвокат из ..., ради исељења по тужби и утврђења права својине и исплате по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 368/22 од 24.03.2022. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 368/22 од 24.03.2022. године у делу којим је одбијена његова жалба, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 368/22 од 24.03.2022. године у делу којим је одбијена његова жалба.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П 76/2019 од 01.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио исељење одређених покретних ствари које су власништво тужене из породичне стамбене зграде у ... у улици ... Ставом другим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев тужене и утврђено да је тужена по основу стицања у браку са тужиоцем стекла право својине у 3/8 дела на катастарској парцели бр., земљиште у грађевинском подручју које се састоји од земљишта под зградом-објектом површине 1а 63 м², земљиште под зградом-објектом површине 92 м² и њиве 2. класе површине 11а 74 м², уписаној у лист непокретности бр. ... КО ... и на породичној стамбеној згради у ... у улици ... означеној као зграда број 1 и помоћној згради означеној као зграда бр. 2, саграђеним на наведеној парцели, те право својине у 1/2 дела на катастарској парцели бр., њива 2. класе површине 34а 72 м² и њива 3. класе површине 22а 23 м², пољопривредно земљиште укупне површине 56а 95 м², уписаној у лист непокретности бр. ... КО ..., што је тужилац дужан признати и дозволити туженој да се упише као сувласник на наведеним непокретностима у Катастру непокретности ..., уз обавезу да јој исте преда у супосед у одређеном року. Противтужбени захтев

тужене је одбијен као неоснован у делу за утврђење права својине на описаној породичној стамбеној згради преко досуђеног сувласничког дела од 3/8 до траженог дела од 4/9, као и захтев за исплату износа од 7.000 евра на име вредности покретних ствари стечених у браку и за исплату износа од 10.600 евра на име накнаде штете са законском затезном каматом од 02.02.2021. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.099,90 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде од исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 368/22 од 24.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Шиду П 76/2019 од 01.10.2021. године у побијаном делу. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена његова жалба тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11,...10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. овог закона за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за исељење покретних ствари које су власништво тужене из породичне стамбене зграде за коју је по противтужбеном захтеву тужене утврђено да представља брачну тековину парничних странака са уделом тужене од 3/8 идеалних делова (као и на свим другим објектима и на земљишту парцеле број 3712/20) и са уделом тужене од 1/2 идеална дела на парцели бр. 5252, применим чланова 171. став 1, 177. и 180. Породичног закона и чланова 13, 14. став 1 и 18. Закона о основама својинскоправних односа.

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду садржину тражене судске заштите, правноснажну пресуду донету применим материјалног права на утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована, као и садржину ревизије, па је оценио да није потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити дати ново тумачење права. Тужилац уз ревизију није доставио, нити се позвао на пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињенично-правној ствари, тако да нема ни потребе за уједначавањем судске праксе. Такође, ради се о решавању конкретног чињеничног питања и оцени доказа, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије према члану 404. став 1. ЗПП, као ни битне повреде поступка на које се указује у ревизији.

Из наведених разлога, Врховни суд је применим одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исељење у овом спору поднета је 16.04.2019. године и означена је вредност предмета спора од 10.000,00 динара коју је суд прихватио, а која је очигледно испод 40.000 евра. Противтужба за утврђење права својине и исплату поднета је 17.05.2019. године и вредност предмета спора је 2.076.800,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења противтужбе представља износ од 17.615 евра.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора ни по тужби ни по протитужби не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић